

Barbara Szafranec

przewodnicząca zarządu Ogólnopolskiego Porozumienia Rad Seniorów (OPRS)

Jak mieszkanka Dzielnicy VIII Dębniki została ogólnopolską liderką seniorów

Studiowałam pedagogikę, ale całe swoje życie zawodowe związałam z handlem, gdzie swoje umiejętności pedagogiczne łączyłam z tą dziedziną. I tam właśnie przyszło mi działać w „Solidarności” w latach 1980-1990. Ten okres odkrył we mnie wrażliwość na sprawy społeczne, umocnił mnie i wskazał dalszą drogę mojego zaangażowania w sprawy społeczne.

Kilka lat kwestowania na rzecz budowy Hospicjum im. św. Łazarza to mój początek pracy społecznej. Okres transformacji ustrojowej i społecznej przyszło mi przeżywać na budowaniu od nowa swojej pozycji zawodowej i społecznej. Znalazłam swoje miejsce, w którym mogłam się realizować pomagając innym i jeszcze do tego zarobić jakieś pieniądze. Od 10 lat pomagam poszkodowanym we wszelkiego rodzaju wypadkach.

Równocześnie w swoim miejscu zamieszkania odnalazłam się w lokalnych inicjatywach, za które Rada Dzielnicy VIII przyznała mi odznaczenie z okazji 20-lecia samorządu terytorialnego w Polsce. Podstawą przyznania była moja działalność również w Parafialnym Zespole Charytatywnym, któremu przewodniczę od 7 lat.

Jest to wyjątkowe miejsce, gdzie w przekroju widać całą politykę społeczną w naszej nowej rzeczywistości. Bez litości objawia się słabość rządów w stosunku do grup społecznych – tych najsłabszych, a zwłaszcza seniorów.

Nieudany przedsięwzięciem była próba stworzenia klubu seniorów na osiedlu Podwawelskim. Przyczyny były prozaiczne, ale nie chcę o nich mówić, by nikogo nie urazić. Zaskakująca jest jednak niechęć społeczności osiedla do innowacji i funduszy mogących zmieniać warunki życia. Znane są kłopoty ze sposobem rozwiązania problemu kanalizacji osiedlowej i brakiem akceptacji na miejsce dla seniorów. Wielka szkoda – uciekło nam z tego powodu wiele pieniędzy, które zostały skierowane do innych miejsc Krakowa.

Jest jednak niezaprzeczalna korzyść wynikająca wprost z wyżej wymienionej sytuacji. Chcąc ratować projekt powstania klubu dla seniorów, zwróciłam się z prośbą do radnego Krzysztofa Gacka, by pomógł w dalszym działaniu. P. Gacek wraz z przewodniczącym Arkadiuszem Puszkarkiem umówili nas z pełnomocnikiem Prezydenta Majchrowskiego ds. seniorów, panią Anną Okońską-Walkowicz, w celu ratowania mojego projektu.

W trakcie rozmowy, p. Okońska-Walkowicz zachęciła mnie bardzo wyraźnie do startu w wyborach do Rady Krakowskich Seniorów. Nie mając żadnego pojęcia o programie Rady, zgodziłam się, a Rada Dzielnicy VIII wystawiła mi rekomendację, która była warunkiem startu w tych wyborach. Poparł mnie również ówczesny proboszcz, prałat M. Rapacz, wrażliwy na ludzką biedę i wielki orędownik działania Zespołu Charytatywnego.

Wybory odbyły się 15 września 2014 r. Zostałam wybrana do rady i do tego doszedł jeszcze wybór mojej osoby na wiceprzewodniczącą Rady Krakowskich Seniorów. No i okazało się, że to miejsce i ta praca (społeczna) to dla mnie

„strzał w dziesiątkę”.

Powstają w Radzie dobre diagnozy i dobre pomysły na ich realizację na poziomie lokalnym.

Doraźne interwencje we władzach samorządowych w sprawach seniorów przyjmowanych na dyżurach, wydawanie informatora dla seniorów, telefon ratujący życie i „koperta życia”, a także uczestnictwo w organizacji lokalnych akcji i imprez dla seniorów, to codzienna praca Rady Krakowskich Seniorów.

Są jednak sprawy wymagające interwencji i decyzji państwowych, a dotyczących fundamentów polityki pro-senioralnej. Ostatnia decyzja o darmowych lekach dla seniorów zapadła bez naszego stanowiska, a my nie chcemy być okazjonalnie obiektem obietnic wyborczych.

Dlatego najcenniejszym osiągnięciem jest powołanie Ogólnopolskiego Porozumienia Rad Seniorów. Miejsce i data powstania: Kraków 21 sierpnia 2015 r. Inicjatorzy: Rada Krakowskich Seniorów i Warszawska Rada Seniorów. Cel: umocnić nasz głos, by był słyszany oraz brany pod uwagę w Warszawie we władzach państwowych. Nikt za seniorów lepiej tego nie zrobi. Problemów będzie przybywać wraz z rosnącą grupą osób starszych – takie są prognozy demograficzne. A kto nas reprezentuje? Czy ktoś w naszej sprawie spali choć jedną oponę pod Sejmem? Nie – nic takiego się nie zdarzy. Dlatego podejmując lansowane hasło partycypacji, seniorzy sami o siebie będą się upominać, a platformą do wypracowywania swojego stanowiska, między innymi będzie Ogólnopolskie Porozumienie Rad.

W tym celu zwołano I Ogólnopolski Kongres Rad Seniorów za sprawą Prezydenta Majchrowskiego i Ogólnopolskiego Porozumienia Rad, który odbył się w Krakowie w dniu 25 kwietnia 2016 r.

Uczestniczyły w tym Kongresie władze państwowe, przedstawiciel Kancelarii Prezydenta RP, przedstawiciel Ministerstwa Rodziny i Polityki Społecznej, przewodnicząca Komisji Sejmo-

wej ds. Polityki Senioralnej, Urząd Marszałkowski i Urząd Wojewódzki, organizacje pozarządowe: Federacja UTW, Unia Polskich Seniorów oraz burmistrzowie, prezydenci i rady seniorów z 60 miast. Owocem tego Kongresu są 4 tezy programowe wyznaczające plan pracy dla Porozumienia, które wg naszych założeń powinny stanowić materiał do jednego, racjonalnego i kompleksowego programu na rzecz seniorów.

Na Kongresie tym wybrano też nowe władze Porozumienia skupiającego 32 Rady z całej Polski i Polską Unię Seniorów. 9-osobowy Zarząd to przedstawiciele 7 miast Polski, a ja zostałam przewodniczącą tego Zarządu. Proszę, wbrew odredakcyjnemu tytułowi, nie kojarzyć tego stanowiska z liderowaniem, bowiem jest to służba, a ja jestem na początku drogi, która powinna zaprowadzić nas do porozumienia się z wieloma

znakomitymi gremiami i forami seniorów w Polsce, podążającymi w tym samym kierunku. Rady Seniorów to rzeczywisty reprezentant całego środowiska seniorów, a Porozumienie Rad ma jeszcze bardziej ożywić ruch powstawania nowych Rad. Bardzo tego chcemy i zrobimy wszystko, by to się udało.

Marzę też, by moja ukochana od 44 lat Dzielnica VIII Dębni skorzystała jak najwięcej ze zmian dokonujących się w naszym kraju. Bardzo chcę ulżyć osobom starszym, wykluczonym przez swoje wiekowe ograniczenia, osamotnionym, chorym i ubogim, bezdomnym i uzależnionym, by Jubileuszowy Rok Miłosierdzia ogłoszony przez papieża Franciszka stał się momentem zwrotnym dla wszystkich decydujących o losach seniorów. Mojej Dzielnicy życzę szybkiej realizacji programu Pasios, który zakłada powstawanie Centrów Aktywności Seniora i życzę, by nasza Rada Dzielnicy była nadal wrażliwa na sprawy społeczne na miarę wyzwań i potrzeb, a ja ze swej strony deklaruję swoje doświadczenie i pomoc w rozwiązywaniu problemów osób starszych.

Na podstawie rozmowy zredagował Łukasz Mańczyk.